

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 221
Din 13.02.2008

Dosar nr: 12/2008
Petiția nr: 530 din data de 09.01.2008
Petent: M V
Obiect: modificarea art 13 din Legea nr. 554/2004

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. M V , domiciliat în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. -

I.3. Procedura de citare

Colegiului Director al CNCD a citat părțile la sediul său pentru ziua de 12.02.2008 în vederea audierii, conform art. 20 alin 4 din OG nr 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Petentul a fost prezent, reclamatul de asemenea, procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Prin adresa nr. 530/09.01.2008, petentul arată că s-a adresat cu plângere la Tribunalul Municipiului București – Secția Contencios Administrativ reclamând măsura luată de primarul comunei Pietroasele, care a refuzat să permită racordarea gospodăriei petentului la serviciul public de alimentare cu apă potabilă al localității. Tribunalul a respins acțiunea petentului, Curtea de Apel a respins recursul declarat de către petent. Ulterior, petentul s-a adresat Curții de Conturi, care și-a declinat competența. Petentul s-a adresat Avocatului Poporului, solicitând acestuia obligarea Agenției SAPARD de a-i pune la dispoziție documentația care a stat la baza luării deciziei de a refuza racordarea gospodăriei petentului la rețeaua de apă potabilă. Avocatul Poporului a comunicat petentului că art 21 din Legea nr 544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, prevede că: „(1) Refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități ori instituții publice pentru aplicarea prevederilor prezentei legi constituie abatere și atrage răspunderea disciplinară a celui vinovat.

(2) *Impotriva refuzului prevăzut la alin. (1) se poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunostința de către persoana lezată.*

(3) *Dacă după cercetarea administrativă reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul se transmite persoanei lezate în termen de 15 zile de la depunerea reclamației și va conține atât informațiile de interes public solicitate inițial, cât și menționarea sancțiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat”, iar art 22 „(1) În cazul în care o persoană se considera vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se afla sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.*

(2) *Instanta poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale.*

(3) *Hotărârea tribunalului este supusă recursului.*

(4) *Decizia Curții de apel este definitivă și irevocabilă.*

(5) *Atât plângerea, cât și apelul se judecă în instanța în procedura de urgență și sunt scutite de taxa de timbru”.*

Petentul solicită Colegiului director al CNCD să analizeze faptele prezentate și să dispună măsurile corespunzătoare pentru alinierea calității serviciilor administrației publice locale și centrale la standardele europene, precum și să dispună măsuri pentru îndepărtarea discriminării în fața instanțelor de judecată a petenților persoane fizice în raport cu Ministerul Justiției și Avocatul Poporului prin eliminarea art 13 alin. 2 și modificarea art 13 în sensul înlocuirii sintagmei „va putea cere” cu sintagma „va cere”.

La audieri, reclamatul și petentul au precizat că raportat la situația proceselor și aplicarea hotărârilor judecătorești au rezolvat diferendele, iar petentul nu se îndreaptă împotriva primarului ori a prefectului, ci consideră că prevederile art 13 din Legea nr. 554 din 2004 privind contenciosul administrativ sunt discriminatorii, solicitând modificarea acestora.

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, **conform art. 2 alin. 1** din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, iar alin 2 prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar

metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare”. Alin. (3) prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- Tratatamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratatamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director observă că art 13 din Legea nr. 554 din 2004 privind contenciosul administrativ, actualizată până la data de 6 noiembrie 2007, a fost modificat și prevede: *“(1) La primirea cererii, instanța dispune citarea părților și poate cere autorității al carei act este atacat să îi comunice de urgență acel act, împreună cu întreaga documentație care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.*

(2) În situația în care reclamant este un terț în sensul art. 1 alin. (2) sau când acțiunea este introdusă de Avocatul Poporului ori de Ministerul Public, instanța va cere autorității publice emitente să îi comunice de urgență actul atacat împreună cu documentația care a stat la baza emiterii lui, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.

(3) În mod corespunzător situațiilor prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, se procedează și în cazul acțiunilor care au ca obiect refuzul de rezolvare a cererii privind un drept recunoscut de lege sau un interes legitim “.

Colegiul Director constată că plângerea petentului a rămas fără obiect, dispunând clasarea acesteia.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Clasarea dosarului întrucât plângerea petiția a rămas fără obiect
2. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părților

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

Nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

C.N.C.D.
Vicepreședinte
CORINA COMȘA

Data redactării 31.03.2008